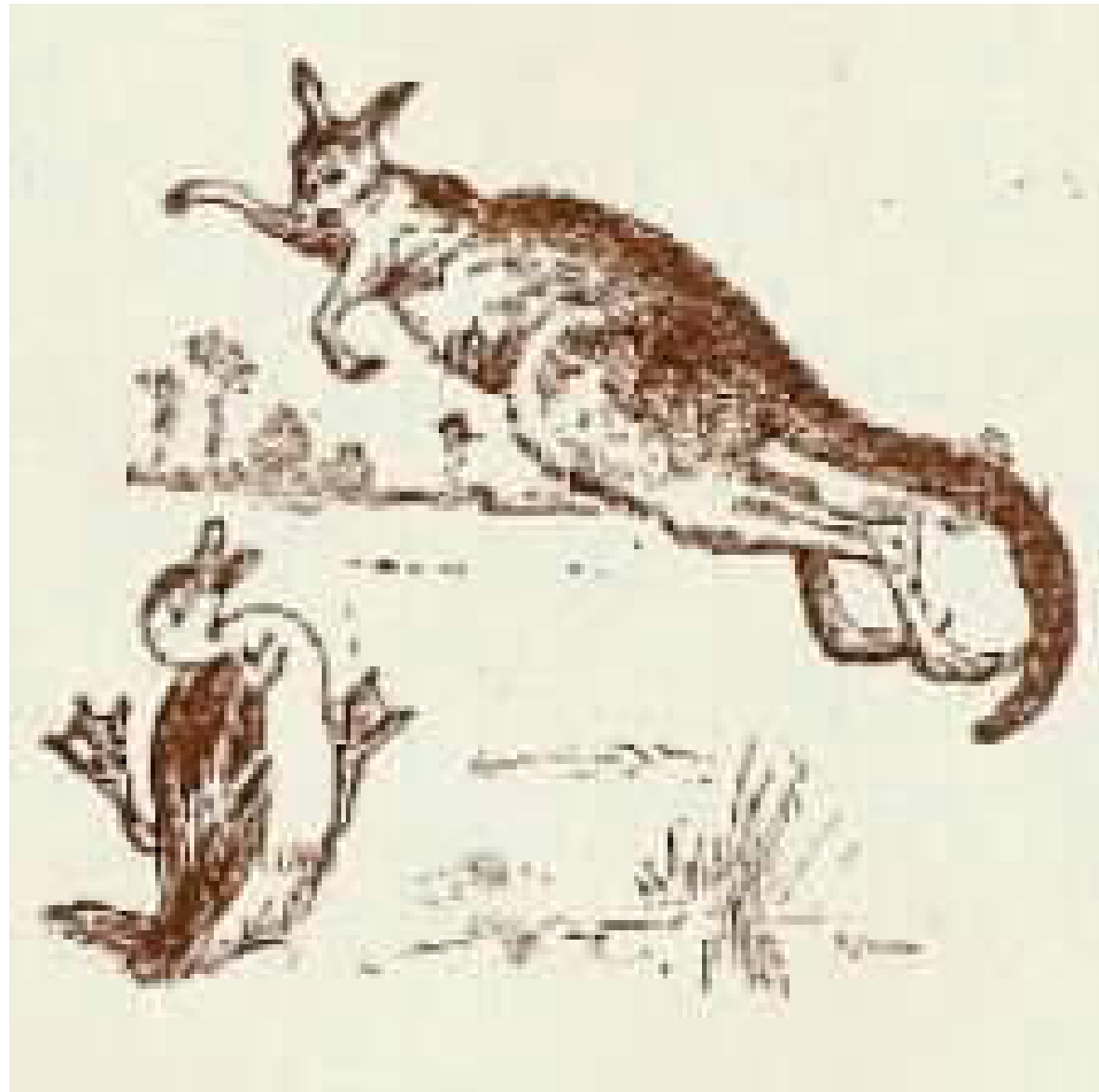

והקנגורו

הברווז

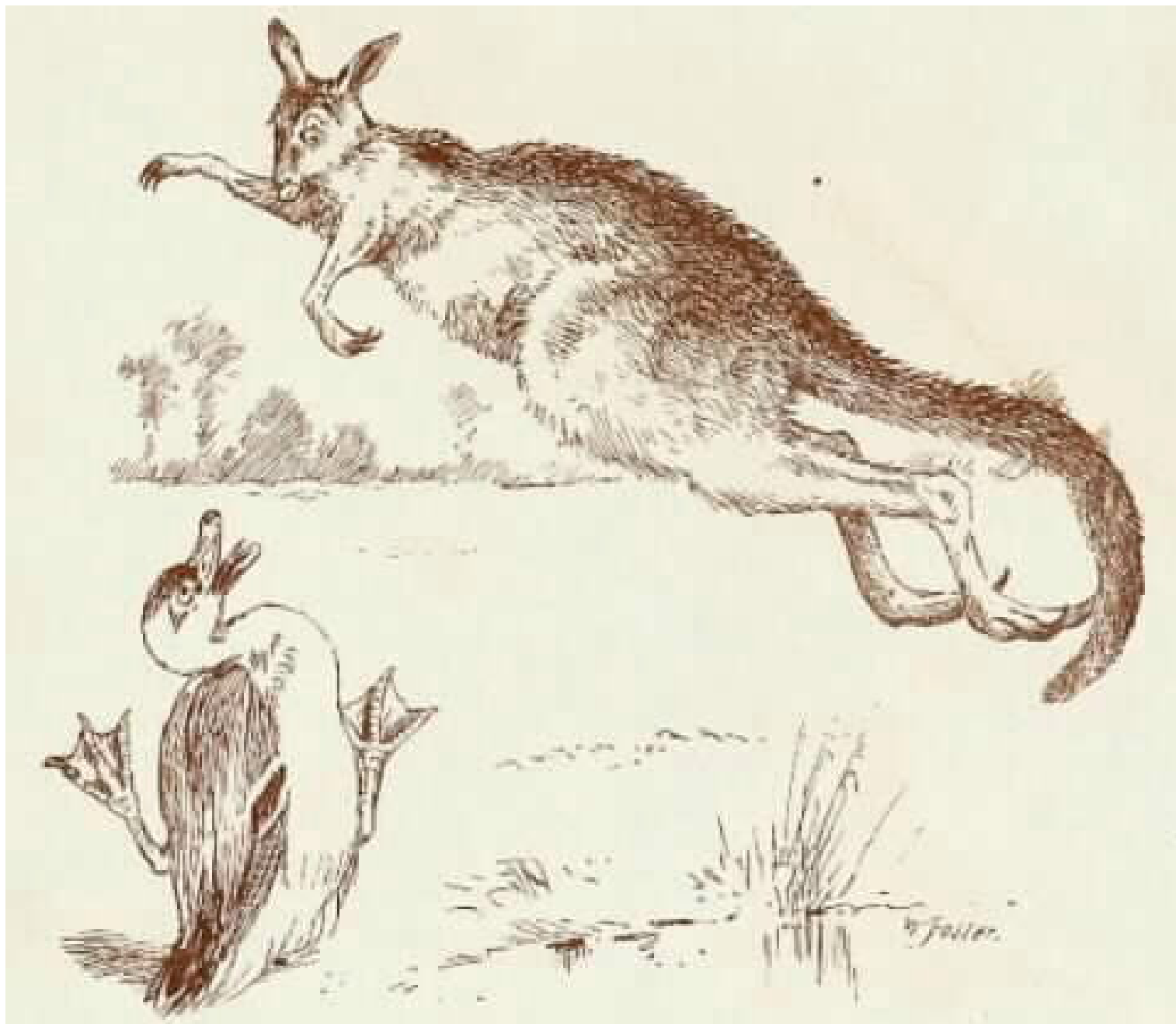
כתב אדוורד ליר

צייר וו. פוסטר

אמר הברווז לקנגורו
"אני מתפלא מהקפיצות שלך
אתה קופץ מעל שדות ואגמים
ואינך עוצר לרגע.

אני משתעמם באגם הזה
והייתי רוצה לצאת לעולם הרחב!

הייתי רוצה להיות כמוך"
אמר הברווז לקנגורו.

"אנא, תן לי לרכב על גבך"
אמר הברווז לקנגורו.

"אשב בשקט ולא אומר אלא 'קואק'
במשך כל היום
ונלך לדייא ולבו-לייא
מעל היבשה ומעל הים.

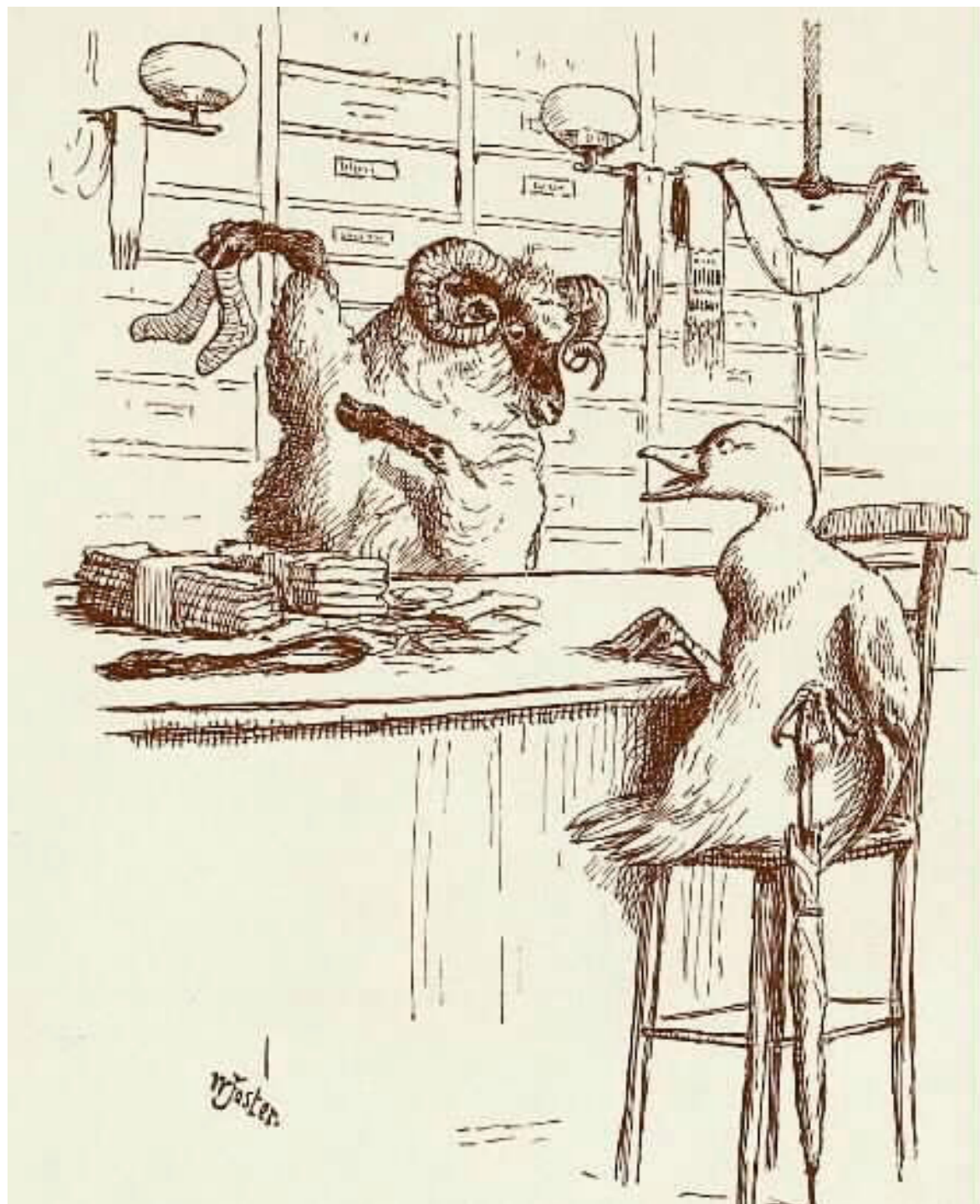
בקשה, קח אותי אתך"
אמר הברווז לקנגורו.

אמר הקנגורו לברווז
"זה מחייב מחשבה עמוקה
יתכן ותביא לי אפילו קצת מזל

ויש לי רק הסתייגות אחת:
אם מותר לי לומר בגלוי,
רגליך קרות ורטובות
וזה לא כל כך נעים.
ועלול לגרום לי
לשגרון!" אמר הקנגורו.

אמר הברווז "ישבתי על הסלע
ושקלתי בדבר.
קניתי זוג גרבי צמר
שמתאימות בדיוק לרגליי."

וכדי שלא יהיה לי קר
קניתי לי גם מעיל.
וכל יום אעשן סיגר,
לכבודו של ידידי הקנגורו."

